

τάλει γενήσεται, Φίλοισι δ' οὐδεῖς. Nostro loco verba καὶ Συναλλάσσειν βαρὺς de privatae vitae officiis accipienda sunt. Συναλλάσσειν enim commercium cum aliquo habere significat. Recte Portus, et in vitae commercio gravis.

Ibid. Συναλλάξαι Stobaeus. Quae varietas vulgata scriptura nihilo deterior est. Ἀναγκάζειν pro ἀναγκάσαι in fine senarii habet Aldus in Hippol. 922.

5. Aesch. Prom. 336. ἔργῳ κού λόγῳ τεχμαίρομαι.
6. Αἰδοῖ. Prae pudore omnes interpretes. Meliorem interpretationem suppeditabit ipse poëta Suppl. 909. Ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων, Θησεῦ, ωρὸ τύργων τούσδε τολμῆσαι θανεῖν. Τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς, αἰδῶ φέρει. Αἰσχύνεται δὲ τάγαθ' ἀσκήσας ἀνήρ, Κακὸς κεκλησθαι πᾶς τις.

7. Ἡσυχον ναίειν P. E. Ἡσυχον μένειν apud nostrum legitur infra v. 478. Ἡσυχοι θάσσουσι Hec. 35. μένειν Ἡσυχον ibid. 901. οὐ μενοῦμεν Ἡσυχοι Iph. T. 1434. μενουσα Ἡσυχος Tro. 985. (ubi legendum οὖς ἀν μένουσ' ἀν) Ἡσυχος θάσσων Bacch. 622. Ἡσυχοι καθάμεθα Hel. 1090. Ἡσυχον εὔδειν apud incertum Rhef. 123. Ἡσυχος θακεῖ apud Soph. Aj. 325. Hinc nostro loco Ἡσυχον pro Ἡσύχως reposui. Adverbia et adjectiva saepe commutari monuit Porsonus ad Hec. 979. ubi κρύφιος pro κρυφίως edidit. Vide etiam nostrae fabulae vv. 181. 544. 551. 925. Ἡσύχως pro Ἡσυχος in Med. 550. habent membranae Parisienses, in Suppl. 305. edd. omnes. Sed erit fortasse qui nostro loco Ἡσύχω ναίειν malit, utpote scripturam vulgatae propiorem. Nec male, modo recte se habeat dativus in Alc. 890. ἐξὸν ἀτέκνοις Ἀγάμοις τ' εἶναι διὰ ταντός. Sed apud Atticos longe usitator est accusativus, quem in Alcestide agnoscit Graecus interpres. Ceterum liceat mihi, dum de voce Ἡσυχος agitur, locum ex Euripidis Bacchis, quem in indice omisit Beckius, paullo emendatiorem quam vulgo legitur exhibere. V. 635. ωρὸς θεὸν γὰρ, ἀν ἀνήρ, Εἰς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμ'. Ἡσυχος δ' ἐκ βάκχας ἄγων Δωμάτων ἡκω ωρὸς ὑμᾶς, Πενθέως οὐ φροντίσας. Metrum est trochaicum. Ἐτόλμησ' recte dedit Barnesius, consentiente altero codicu[m] a Musgravio collatorum, quorum alter ἐτόλμησεν habet, quod eodem redit. Praeterea αὐτὸς pro Ἡσυχος dedit Barnesius, ὡκὺ malebat Musgravius. Legendum, Ἡσυχος δ' ἐκ βασιλικῶν Δωμάτων ἡκω ωρὸς ὑμᾶς. Verba sunt Bacchi ex Penthei regia exeuntis. Eadem verba, βασιλικῶν ἐκ δωμάτων, leguntur in El. 306.

8. Πλεῖστον P. E. Noster Alc. 967. Πλεῖστον ἀφάμενος λόγων.

Ibid. Ἡρακλέει hic et infra v. 988. dedi ex monitu Porsoni ad Med. 675.

10. Τὰ κείνου divisim primus edidit Barnesius.

11. Αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας. Ridet haec Aristophanes Eccl.